

Offline and online together

Zajedno: Ahoj!

1. Još uvijek puni dojmova, željeli bismo vas upoznati s predivnim putovanjem u sklopu Erasmus+ projekta s kojeg smo se vratili. U Republiku Češku, točnije u gradić zanimljivog naziva, Veseli nad Moravom, otputovalo je 10 učenika i 4 učiteljice.
2. Naše putovanje počelo je u ponедјeljak 20. studenog nakon neprospavane noći zbog uzbuđenja koje je pred nama. Napustivši uplakane roditelje zaputili smo se u pustolovinu zvanu „Offline and online together“ . U dobrom raspoloženju uz pjesmu i razgovor brzo nam je proletjelo vrijeme u autobusu do naše prve destinacije – bečkog aerodroma gdje smo dočekali veselu španjolsku ekipu i zajedno krenuli prema Veselom.
3. Stigavši u Veseli nad Moravom i „službeno“ smo se upoznali sa svojim češkim domaćinima. E, tu je tek bilo svega: od prvi zamijenjenih putnih torbi do negodovanja oko domaćina. Sve nam je, zbog izlaska iz naše „comfort zone“, izgledalo strašno premda su nam učiteljice cijelo vrijeme govorile da su to početni mačići i da ćemo ove osjećaje neugodnosti zaboraviti jako brzo. Priznajemo da je prva noć kod domaćina bila jaaako duga.
4. Drugog dana mobilnosti, upoznavši se već međusobno, hrabro smo sa svojim domaćinima stigli u školu gdje su nas čekale dogovorene aktivnosti. Prvo je svaka škola partner predstavila državu, kraj i školu iz koje dolaze. Kako bismo ostavili čim bolji dojam, „istrčali“ smo u prepoznatljivim „kockastim“ majicama. Možete biti ponosni na nas jer smo, prema ocjeni naših učiteljica, ali i drugih sudionika, ovaj zadatak najuspješnije od svih napravili.
5. Nakon kraće pauze, obišli smo školu za koju smo zaključili da je vrlo uredna, čista, suvremena, dobro opremljena, ali i jaaako velika pa se lako u njoj izgubiti. Sudjelovali smo u mješovitim grupama u igrama koje su nam domaćini pripremili.
6. Posebno smo bili iznenađeni školskom kantinom. Pitate se što je to? Pogledajte! Prefino! I tako svaki dan. Od juhice do deserta.
7. Punih trbušića krenuli smo u kraći obilazak grada te posjetili gradonačelnika koji nam je priredio toplu dobrodošlicu i u skladu s imenom našeg projekta zaželio da se više družimo uživo, a manje preko ekrana. Ozbiljno smo to shvatili pa smo druženje nastavili u gradskoj kuglani.
8. Jedva smo dočekali srijedu i put u glavni grad Republike Češke - zlatni Prag. Iako su neki od nas prvi puta putovali vlakom i to još četiri sata, put je bio iznimno uzbudljiv i pun dogodovština.
9. A Prag – ostavlja bez riječi. Pa neka fotografije govore umjesto nas.
Dan smo zaključili kraćom kupovinom i prespavancem u hotelu. Naravno da je i to bio doživljaj sam po sebi, a što se događalo u hotelskim sobama sačuvat ćemo za sebe.
10. U četvrtak smo u DOX gallery sudjelovali na vrlo zanimljivoj radionici „Datamaze: Fake it!“ gdje smo se uvjerili da ne treba baš slijepo vjerovati u sve što vidimo i čujemo na društvenim mrežama koje koristimo, od instagrama, tick – tocka do snapchat-a. Dodatno smo se u to uvjerili u virtualnoj stvarnosti gledajući i doživljavajući svijet oko sebe virtualnim naočalama.
11. Ostatak dana proveli smo u razgledavanju drugog dijela Praga. Nismo ni slutili kakve nas sve bure čekaju na povratku vlakom do Veselog na Moravi: tko se kome svidi, tko

je probao ljutu papričicu, koga boli nogu, tko ima istu majicu, tko se slika bez pitanja, što je tko pojeo, koji bubble tea popio...i sva ostala „važna“ pitanja. Sve je to postalo nevažno kad smo zadovoljni, prepuni lijepih slika i emocija usnuli najljepši san.

12. Približavao se kraj naše avanture pa je bio red da osmislimo i izaberemo logo projekta. Svi smo vrlo aktivno sudjelovali i dali svoj doprinos.
13. Aktivnosti u školi završili smo podjelom certifikata za sudjelovanje u projektu i ručkom u školskoj kantini. Poslijepodne smo proveli u druženju s novim prijateljima, a misli su nam već polako bile u suboti pred nama.
14. Sjećate li se spomenutih nelagodnih osjećaja s početka našeg predstavljanja? Ni mi. Za kraj samo lijepo uspomene, trenutci kojih ćemo se uvijek rado sjećati, neponovljiva iskustva, škola za život. „Offline and online together“.
15. Za kraj, posebno zahvaljujemo svojim učiteljicama, češkim mamama: učiteljici Aniti, učiteljici Ivani, učiteljici Silviji i učiteljici Valentini što su nas prepoznale kao one koji će dostoјno predstaviti našu školu u projektu. Preporučamo ovakvu pustolovinu i vama pa za drugi puta marljivo i savjesno pišite motivacijska pisma.

Zajedno: Dekuji